

Lakseelvene i Finnmark
Postboks 257
9711 Lakselv

Lakselv 28.11.2014

Vedr. Høringsnotat om fellesansvar for utfisking av rømt oppdrettsfisk

Lakseelvene i Finnmark (LiF) ønsker nedenfor å gi sine innspill til Nærings- og fiskeridepartementets høringsnotat om fellesansvar. Lakseelvene i Finnmark ønsker ikke å gi innspill på de rent organisatoriske forholdene til fellesansvaret, men påpeker viktighet av å spille på lag med lokale elveforvaltere for å få til et godt system på utfisking. Lakseelvene i Finnmark representerer for øvrig elveforvaltere og forpakterorganisasjoner i Finnmark.

LiF vil nummerere sine innspill i henhold til høringsdokumentet.

Punkt 1.

Innledningsvis vil LiF støtte bakgrunnen for et slikt fellesansvar, og mener at ansvarliggjøringen av forurenser som ligger i et slikt fellesansvar vil føre til en større grad av selvjustis og internkontroll som vi igjen tror vil kunne virke preventivt.

LiF mener, i motsetning til høringsnotatet, at det i tillegg til et slikt fellesansvar må innføres merking av oppdrettslaks. Da vil man i elvene, både fra forvaltnings- og sportsfiskerhold enkelt identifisere rømlinger, og man kan fortere iverksette tiltak for rette opp i situasjonen. Dagens oppdrettslaks kan være visuelt vanskelig å identifisere, og derfor bør en ekstern merking (fettfinneklipping) innføres i lag med individmerking som gjør fisken sporbar.

Punkt 3.

LiF er positive til den utvidede mengden elver som overvåkes, selv om LiF er kritiske til at man segmenterer ut de største. I Finnmark er det flere mindre elver som det er tenkelig at faller utenom et slikt overvåkningssystem. Disse små elvene har gjerne begrenset med midler til organisering, og LiF frykter at disse elvene havner i en negativ spiral når de blir skadelidende ved lakserømninger. I tillegg bemerker vi at Tana, Norges, og kanskje verdens viktigste laksevasdrag ikke er med i overvåkningsprogrammet, noe vi mener det bør bli en endring på.

Punkt 4.

”Forurenser betaler” er et prinsipp som LiF hele tiden har ment at må gjelde for oppdrettsnæringen. LiF er positive til ordlyden om at næringen i fellesskap må arbeide for å dekke kostnadene som påløper ved utfisking av rømt oppdrettslaks i elvene. LiF stiller derimot spørsmålstegn ved at departementet skriver at det ikke er mulig å handle etter ”forurenser betaler”-prinsippet, fordi man ikke har et sporingssystem på rømt oppdrettslaks. LiF mener at det er departementets oppgave å pålegge oppdrettsnæringen et slikt sporingssystem, og når det er gjort, vil det være de ansvarlige som dekker utgiftene til utfisking og eventuelle andre opprydninger.

Punkt 5.1

Som vi nevnte under punkt 1, er det ikke slik som det står i høringsnotatet nødvendigvis noen enkel oppgave å skille rømt oppdrettslaks og villfisk. Utfiskeprosjekt fra Altaelva viser dette tydelig, hvor skjellprøver fra laks som man tok skjellprøve av og gjenutsatte i den tro at det var villfisk, i etterkant av skjellprøveanalysene viste seg å være oppdrettsfisk. Ekstern merking i form av fettfinneklipping må derfor innføres på all oppdrettslaks.

Punkt 6.

LiF mener at en rømt oppdrettslaks er en for mye. Inntil man fra politisk hold setter strenge nok krav til næringen, herunder lukkede anlegg, skal det fiskes ut rømt oppdrettslaks uavhengig av hvor mange det er. LiF ønsker også å påpeke en annen stor utfordringen som oppdrettsnæringen sliter med, lakselus, og LiF mener at alle fremtidige etableringer av oppdrettsanlegg i Finnmark skjer i lukkede anlegg. Samtidig mener LiF at man aktivt skal arbeide for å få allerede eksisterende anlegg over til lukkede anlegg. Lakselussituasjonen er nå også for Finnmark sin del ute av kontroll, og for å gjenvinne kontrollen over dette problemet på en bærekraftig måte, anser LiF at lukkede anlegg er eneste utvei.

På vegne av Lakseelvene i Finnmark

Egil Liberg
Sekretær